

Hajnalünnep

Dalriada

Szívem úgy várja a csillagokat,
Bocsásson rám Véled álmokat.
Borítaltól, ha bódul a nép,
Nem sejti senki, ha küszöbe lépsz.

Vezet az út csillag alatt,
Éjjeli szellő hozza szavad.
Rabság, börtön hiába vár,
Nem feledé, aki utunkba áll.

Hegynek orma, erdő torka eltakarja léptünk,
Holdvilágnál, csillagágnál egyszer hazaérünk.
Otthonunk a szél, a puszta, ünnepünk a hajnal,
Napba nézünk, és remélünk, nem gondolunk bajjal.

Puha leplével az éj betakar,
Léptünk neszét elrejti avar.
Új nap jó, ha pírja elér,
Szabadok énekét zengi a szél.

Vérben az ég, lángol a világ,
Hegynek, völgynek mindég tovább.
Bujdosónak kín a lét,
Véget nem ér, ha útra lép.

Hegynek orma, erdő torka eltakarja léptünk,
Holdvilágnál, csillagágnál egyszer hazaérünk.
Otthonunk a szél, a puszta, ünnepünk a hajnal,
Napba nézünk, és remélünk, nem gondolunk bajjal.